

nesker, der virkelig stræbe mod et bestemt Maa!l, kunne lade være at indse Nødvendigheden heraf, kunne lade være at se, at jo simplere et Maskineri er, des bedre arbejder det, jo mere indviklet, des vanskeligere lader det sig lede. Dersom man nu gaar hen og gjør det i sig selv saa rene og klare Kvindespørgsmaal mere indviklet, vanskeliggjør man kun Arbejdet og forhøjer Fremskridtet. Man vil det bedste og gaar derved maaske glip af det gode. Ser man da ikke, hvor lidt den kan virke i og for alle disse mange og gode Sager, den, der ikke har nogen Indflydelse paa Samfundets Anliggender uden ad Omveje. Først naar Kvinden bliver retslig ligestillet med Manden, kan hendes Medvirken for Alvor faa Betydning. Før dette sker, er det kun en Talemaade, at, hvad hun gjør eller lader, har nogen indgribende Betydning.

Med Hensyn til Sædeligheds- og Kvindesagens indbyrdes Forhold da er det ogsaa min Mening, at de ere saa nøje sammenknyttede, at det næppe vil lykkes at skille dem ad.

Jeg haaber bestemt, at Kvindeforeningerne i Norden vedvarende ville holde fast ved at begrænse og sammenslutte deres Kræfter og støtte hverandre heri ved Exemples Magt. Splittende Elementer savnes naturligvis intet Sted; men vi maa ej lade os skræmme af de Røster, der raabe paa ensidig Snæverhed, aristokratiske Tendenser o. s. v.

Fransk og almindelig Kongres om Kvindernes Rettigheder.

Opraab.

Det er Frankrig, der nyder Æren af at have indviet den første almindelige Kongres for Kvindernes Rettigheder, i sin Hovedstad, for ti Aar siden.

Hr. Léon Richer, Stifter og Redaktør af Bladet »Kvindernes Rettigheder«, fik den i Stand. Den holdtes under Verdensudstillingen i Paris i 1878 fra den 25de Juli til den 9de August.

To Senatorer, ti Deputerede og fem Medlemmer af Paris's Kommuneraad tog Del i den.

De fleste civiliserede Lande havde sat en Ære i at give Møde, vi anføre særlig efter Bogstavfølgen: Alsace-Lorraine (der i Hjertet ere franske), Amerika, Belgien, Brasilien, England, Holland, Italien, Polen, Rumænien, Rusland, Svejts og Sverrig; sexten, dels franske, dels fremmede, Selskaber havde meldt deres Tilslutning.

Til næste Aar, det mindeværdige Hundredeaar efter den store, franske Revolution, bør der under Udstillingen afholdes en ny og mægtig Kongres.

Mændenes Rettigheder ere anerkjendte; det drejer sig nu om at hævde og faa anerkjendt den anden Halvdel af Menneskeheden, Kvindernes Rettigheder.